

nected with it to enter in leading legal high schools an obligatory rate of mediation as it is made, for example, in Germany, and to organize training lawyers in mediation training programs for mediators, approved by the Ministry of education and sciences of the Russian Federation in coordination with the Ministry of Justice of the Russian Federation, in particular, at the courses of improvement of qualification spent by lawyer chambers for practicing lawyers.

Today in view of that a number of lawyers are already capable to render legal aid with the use of mediation, lawyer chambers of subjects of the Russian Federation should create messages and place on the sites registers of lawyers-mediators so that this new kind of lawyer activity was accessible to any in it requiring.

Process of settlement of disputes by means of mediation is a short story of the Russian legislation and a short story of lawyer activity. Productivity of an innovation will depend on qualification of mediators, the readiness of participants to resolve legal disputes through mediation and the organizational actions lead by lawyer community.

Г.М. Кірыленка

БДЭУ (Мінск)

СУДОВАЕ ПРАДСТАЎНІЦТВА ПА СТАТУТАХ 1566 І 1588 гг.

XVI стагоддзе з'яўляецца адным з самых цікавых і важных перыядаў у жыцці Вялікага княства Літоўскага. У гэты час у грамадстве шырокае распаўсюджванне атрымліваюць гуманістычныя і рэфармацыйныя ідэі, а таксама адбываюцца сацыяльна-эканамічныя змены, ідэйныя вытокі якіх знаходзяцца ў тагачаснай феадальнай рэчаіснасці.

Што датычыцца непасрэдна развіцця прававой культуры, то тут трэба адзначыць, што гэты перыяд характарызуецца паступовым пераходам ад звычаёвага да пісанага права. Прыкладна ў XV стагоддзі пачалося абагульненне ўсяго прававога матэрыялу, які накапіўся да таго часу. Вяршыняй сістэматызатарскай і кваліфікацыйнай дзейнасці сталі распрацоўка і прыняцце сусветна вядомых зводаў законаў ВКЛ — Статутаў 1529, 1566 і 1588 гг.

Адлюстраванне інстытута судовага прадстаўніцтва ў той час знайшло найбольшае праяўленне менавіта ў Статутах 1566 і 1588 гг., тады як у Статуце 1529 г. ён толькі зараджаўся.

Трэба адзначыць, што палажэнні аб судовым прадстаўніцтве ў Статуце 1588 г. амаль што дубліруюць палажэнні Статута 1566 г.

Кожны з гэтых статутаў замацоўвае палажэнні аб судовым прадстаўніцтве. У іх знайшлі адлюстраванне такія асноўныя пытанні, як:

- магчымасць выступаць прадстаўніком (адвакатам) людзей ў судзе;

- пры якіх умовах адвакатам даручаюць справы і даюцца паўнамоцтвы прадстаўляць людзей;

- якое пакаранне пагражае адвакатам за недазволеныя дзеянні.

Трэба адзначыць, што феадальнае права прадугледжвала замену стараны ў працесе іншай асобай. Пры гэтым замяшчэнне дазвалялася як па грамадзянскіх, так і па крымінальных справах. Таксама даволі дэталёва рэгламентавалася працэдура афармлення перадачы вядзення справы адвакатам ці іншым прадстаўніком істца або адказчыка.

Пазітыўным момантам інстытута судовага прадстаўніцтва з'яўляецца палажэнне, згодна якому суд павінен быць прызначыць старане, якая по сваёй беднасці не можа наняць сабе адваката, прадстаўніка бясплатна. У такім выпадку неадпарадкаванне адваката давала права суду забараніць яму далейшую юрыдычную практыку ў гэтым судзе.

Не абышоў заканатворца стараной і патрабаванні, што прад'яўляліся да дзейнасці адваката, яго прафесійнай і чалавечай годнасці. У статутах вызначаюцца асновы адвакацкай этыкі і паводзін прадстаўніка ў працэсе, а таксама яго адказнасць за вядзенне справы.

Такім чынам, з вышэйназванага можна зрабіць наступны вывад. У Статутах 1566 і 1588 гг. былі адлюстраваны асноўныя палажэнні аб прадстаўніцтве ў судзе, парадку перадачы дзел прадстаўнікам і адказнасці адвакатаў за недабрадумленае выкананне сваіх абавязкаў, што дазваляе казаць аб стварэнні базісу для далейшага развіцця гэтага інстытута.

А.Г. Кирмель

БарГУ (Барановічы)

ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ИНСТИТУТА ПРЕДСТАВИТЕЛЬСТВА В ХОЗЯЙСТВЕННОМ ПРОЦЕССЕ

Представительство является важным процессуально-правовым институтом, содействующим надлежащей защите прав и законных интересов лиц, участвующих в судопроизводстве. Конституция Республики Беларусь гарантирует право каждому на юридическую помощь для осуществления и защиты прав и свобод. В хозяйственном процессе такую юридическую помощь может обеспечить представитель. Вопрос о процессуальном положении представителя является предметом многолетних дискуссий, которые продолжаются в хозяйственном процессе и в настоящее время.

Различие точек зрения, а подчас и противоречивость аргументов даже у ученых, пришедших к одному выводу относительно процессуального положения представителей, обуславливают необходимость критического обзора существующих мнений. Одни ученые считают, что пред-